

ſlaaet, at den personlige Stat kun ſkulde anſættes og opkræves i vedkommende Opholdskommune eller efter Omſtændighederne Opholdskommuner, ſom det ſenere blev ændret til. Man havde bibeholdt af den tidligere Lovgivning det, der fornuſtigviſ kunde beholdes, ſ. Eſ. Ligningsmaaden, og man var gaaet ind paa en begrænſet Udredeſe af Staten i Næringskommunen, ſaa vel ſom en begrænſet Veſtatning af Aktieſeſtkaber og juridiſke Perſoner. Det Standpunkt, ſom fremkom ved første Behandling, og ſom jeg hvede min Anerkendelse, idet jeg udtalte, at det forekom mig, at der aabnedes en bedre Udsigt end hidtil til at ſaa Sagen ført igennem, blev nærmere faſtſlaaet og beſtyrket ved den afgivne Udvalgs-Betænkning. Stillingen var alſaa den, at man i alt Fald fra nogle Sider her i Tinget har modificeret ſin tidligere Opfattelse noget, og ſelvfølgelig har man ogſaa fra Regeringens Side modificeret ſin Opfattelse. Det er en Selvfølge; thi ellers kunde man ikke ſtille ſig ſaaledes, og hvis jeg maa nævne min personlige Stilling, vedfender jeg mig ogſaa at have gjort det. Men jeg tror, at der er nogen Sammenhæng mellem den Stilling, jeg indtager ſom Miniſter, og den, jeg før en halv Snes Aar ſiden indtog ſom Medlem af et Udvalg, der var nedſat til Behandling af det ſaaſaldte monradſke Lovforſlag, og jeg maa maatte oplæſe et Par Ord af Mindretallets Betænkning, ſom jeg ſelv anden afgav, og ſom jeg tror væſentlig ſelv at have været Forfatter af. Det hedder der (Tillæg B, 1882—83, Sp. 995): „Dels formene vi, at de meſt fremtrædende Mangler i de nuværende Veſtatningsforhold kunne afhjælpes, uden at man behøver at ſjerne ſig ſaa langt fra det beſtaaende, ſom Lovforſlaget gør, og uden at man behøver at gaa til fælles Lovbeſtemmelſer for Kjøbenhavn, Købstæderne og Landet, hvis ſærlige Veſtatningslove efter vort Skøn have deres fulde Berettigelse i Forholdenes ſtore Forſkellighed og i den hiſtoriske Udvikling. Rindeſaadanne Love bibeholdes, ville de ſtore Vanſkeligheder, ſom rejſe ſig, naar der ſkal gives en kommunal Skattelov med fælles Beſtemmelſer for hele Landet, derved være fjernede.“ Jeg plejer ſjældent at minde om ældre Udtalelſer, men mæner, jeg har nogen Tøje til at nævne diſſe Udtalelſer, ſom jeg allerede fremsatte i en Betænkning, der blev afgiven i Maret 1883, og det ærede Medlem vil jo finde, at det, man er gaaet ind paa ſom et Hovedpunkt, er blandt andet jo netop at faſtholde den ældre Veſtatningslovgivnings Regler ſaa vidt muligt. Derfor begynder Lovforſlaget jo ogſaa ſaaledes:

„Den personlige Kommuneſtat . . . paahviler enhver, der har faſt Ophold i Kommunen efter de hidtil gældende Regler, dog ſaaledes . . .“; ſaa kommer Modifikationen, og der maa ſelvfølgelig træffes Modifikation — det ſkal jeg nærmere komme ind paa. Jeg tror, jeg for Øjeblikket hellere maa nævne — hvad jeg dog maa komme ind paa — det ældre Standpunkt, det umodificerede Standpunkt, ſom indtages af det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ſte Valgkreds (S. C. Chriſtensen) og det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Kr. Jensen) og ſikkert flere ærede Medlemmer her i Salen. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ſte Valgkreds udtalte ganſke rigtig, at det her foreliggende Grundlag er endnu ikke godkendt af Folketinget. Nej, ganſke viſt er det ikke godkendt ved nogen Afſtemning; men efter den Betænkning, ſom blev afgiven i Fjor, har man dog imidlertid ikke kunnet ſkønne rettere fra Regeringens Side, end at der nu foreligger ſaa meget, at man vil kunne tage praktiſt Stilling til Spørgsmaalet og ſøge, om man ikke kunde ſaa Sagen gennemført. Det ærede Medlem gav en hiſtorisk Overſigt over de tidligere Behandlinger af dette Emne her. Man faſtholdt da meget beſtemt, at Næringskommunen ſkulde ſelv direkte beſtatte; det er jo et af Hovedpunkterne, og det synes mig, at det ærede Medlem med en vis Glæde udtalte ſig om den Udvikling, der har fundet Sted lige fra 1871, da man begyndte at fremsætte Kravet, og 1872, da daværende Indenrigsminiſter Jonnesbech fremsatte Lovforſlag i den Retning. Det kan jo være meget godt og glædeligt for det ærede Medlem, at en daværende Miniſter ſaltsaa fremsatte et ſaadant Lovforſlag, men det ærede Medlem maa dog ikke glemme, at Miniſteren ikke gennemførte det; det foreligger endnu, og det ærede Medlem spørmer for det endnu. Det blev jo ſenere optaget af Monrad uden Reſultat, og I det er blevet optaget i Fjor af Benner af det ærede Medlem uden Reſultat, og det kan jo være meget godt at blive i Sporet, men det kommer dog an paa, om man ikke derved bliver ved at løre i Sporet og ikke kommer til noget Endemaal. Derfor har man antaget, fra Regeringens Side i alt Fald, at det var bedre at ſe, om man ikke kunde give et Bidrag til at fremme Udviklingen og komme til et Reſultat. Det ærede Medlem mindede om en Dagsorden, ſom blev vedtaget i Landſtinget i Samlingen 1882—83, og ſagde, at Miniſteren ikke havde gjort noget i den Anledning. Det ærede Medlem